

meddeles Udskifter mod sædvanlig Betaling til de Interesserede.

ad § 4.

Da det kunde tænkes, at en Majoratsbesidder, efter forgæves at have forsøgt at tilveiebringe en Overenskomst med de Successionsberettigede, kunde vedblive at indkalde dem med meget korte Mellemrum paa den i § 2 ommeldte Maade, hvilket kunde medføre væsentlige Ulemper for Successor og Hovederne for de successionsberettigede Vinier, der ere nødte til at møde eller lade møde ved de berammede Samlinger, naar de ikke ville indsætte sig for at behandles som om de havde givet deres Samtykke til den af Besidderen foreslaaede Overenskomst, er det anseet for passende at fastsætte, at ny Overenskomst i et saadant Tilfælde ikke maa søges tilveiebragt før efter 3 Aars Forløb fra den afholdte Samling.

ad §§ 5—7.

Bed Thronskifte og ved Forandring af Lehnshaverens Person skulle de fleste Lehnbesiddere ifølge Erectionsbrevene yde Lehnpligt, der oprindeligt i Almindelighed bestod i at der skulde leveres en Ridehest til den Kongelige Stald, hvilken Ydelse dog nu for alle de paagældende Lehns Bedkommende kan afgjøres med et Pengevederlag til Statskassen, hvilket Vederlag er ansat til mellem 200 og 1,600 Rd. for hvert Lehn. Med Hensyn til enkelte af de andre Lehn er det derhos fastsat, at der ved Besiddereskifte skal svares en Recognition af 400 Rd. Naar kun enkelte af Majoratets faste Eiendomme udgaa, bør Forpligtelsen til at yde Lehnpligt formeentlig vedblive at paahvile Majoratet, men derimod vilde denne Ydelse, naar samtlige faste Eiendomme overgaae til fri Eiendom, i mange Tilfælde blive en uforholdsmæssig Byrde for Majoratet, og man har derfor antaget, at Statskassen i saa Fald kunde renuncere paa denne mindre Indtægt.

Derimod er der ikke fundet tilstrækkelig Grund til ved de i dette Affnit omhandlede Transactioner at indrømme en saadan fritagelse for Erlæggelse af Afgifter til Statskassen og Retsgebyrer, som den, der i Forslagets §§ 16 og 17 er indrømmet Majoratsbesidderen ved de i andet Affnit omhandlede Transactioner.

Om de Majoratet paahvilende Legater, Refusioner, samt om de Apanager og Enkepensioner, hvis Nydelse allerede er indtraadt paa den Tid den heromhandlede Overenskomst afsluttes, er det Fornødne ovenfor bemærket, men der kan desuden være Bestemmelser i Erectionsbrevene, der medføre, at Enker eller Andre senere kunne blive berettigede til at fordre sig tillagt Pensioner og Apanager og den Majoratet saaledes paahvilende Forpligtelse til deslige eventuelle Præstationer bør formeentligt aldeles bortfalde, naar samtlige Majoratets faste Eiendomme overgaae til fri Eiendom, men derimod synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at fritage Majoraterne for Forpligtelsen, naar kun Dele af Majoratet overgaae til fri Eiendom.

ad § 9.

Naar Eiendomme henhørende under Majoraterne bortselges enten til Andre eller til Majoratsbesidderne som personlig Eiendom, er Skjødet hidtil bleven udstedt af Besidderen paa Majoratets Vegne og derefter i Justitsministeriet bleven forsynet med Paategning om at der ikke for Lehnscntrollens Bedkommende er Noget til Hinder for Skjødets Thinglæsning, og der er formeentligt ikke tilstrækkelig Grund til at foreskrive en anden Form for de Overdragelser, der maatte finde Sted i Genhold til nærværende Lov.

Affnit II.

Med Hensyn til Bestemmelserne i dette Affnit maa det bemærkes, at de i alt Væsentligt ere overeensstemmende med Bestemmelserne i det i den sidste Rigsdagsamling fremkomne private Lovforslag; kun har man givet enkelte af Forskrifterne en noget fyldigere og tydeligere Affattelse, ligesom man ogsaa navnlig af practiske Hensyn har foretaget nogle mindre væsentlige Ændringer. Man kan derfor indskrænke sig til at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Paragraffer.

ad § 10.

Med Hensyn til Affattelsen af denne Paragraph maa det bemærkes, at man har udeladt Slutningsbestemmelsen i den tilsvarende Paragraph (§ 1) i det private Lovforslag om, at Majoratsbesidderen, forsaavidt